

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/3/2020
Identifikačné číslo spisu:	7019200510
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7019200510.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti odsúdenému W. K. pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky a trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 26. mája 2020 v Bratislave o odvolaní odsúdeného W. K. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26. februára 2020, sp. zn. 6Ntc/10/2019, takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 26. februára 2020, sp. zn. 6Ntc/10/2019.

II. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“)

uznáva a vykoná

rozsudok Mestského súdu v Brne z 26. apríla 2010, sp. zn. 89T/31/2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Brne z 27. júla 2010, sp. zn. 8To/342/2010, ktorým bol slovenský štátny občan

W. K., nar. XX. W. XXXX v N., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici - Kráľovej,

uznaný vinným, že

1. v presne nezistenej dobe od 22.00 hod. 27. novembra 2009 do 05.00 hod. 28. novembra 2009 v kúpeľni bytu na druhom poschodí domu č. X na ulici M., s označením N., po predchádzajúcom posezení na káve, na ktorej s ním poškodená X. Č., nar. XX. X. XXXX, dobrovoľne odišla do bytu, túto donútil k súloži, a to tým spôsobom, že v dobe, keď chcela z bytu odísť, povedal jej, že nikam nepôjde, chytil ju za ramená a natlačil späť na stoličku, posadil sa vedľa nej, pričom vzal do ruky nôž, tento oprel špičkou o stôl a točil s ním, poškodenú objal silno okolo ramien a bozkával ju, poškodená uhýbala hlavou, pokúšala sa dostať z jeho objatia a hovorila mu, aby to nerobil, pretože sa bránila, povedal jej: „Vidíš ten nôž?“ a nôž jej priložil k hrudníku, že sa mu tam vyzlečie, keď toto poškodená odmietla, chytil ju jednou rukou za zápästie pravej ruky, v druhej ruke držal nôž a takto ju zatiahol do kúpeľne a zavrel dvere, tam ju od seba odstrčil smerom k umývadlu a znova jej povedal, aby sa vyzlekla

a keď toto odmietla, vytiahol z pravého vrecka revolver čiernej farby a namieril na poškodenú, pričom v druhej ruke stále držal nôž, prišiel k nej, objal ju a silne tlačil k sebe a pritom ju zobliekal, nôž odložil do umývadla, obchytával ju na prsiach, poškodená ho od seba odstrkovala, búchala, kričala, prosila, aby ju pustil, na čo reagoval, povedal jej: „Prestaň, lebo ťa zabijem.“, chytil ju za vlasy a povedal: „Ty kurva, ty sa vyzlečieš.“ a strčil do nej, keď sa pri páde uderila hlavou o horúcu rúrku spadla na chrbát na záchodovú misu, potom sa na ňu posadila, on na ňu mieril revolverom a znovu na ňu kričal, aby sa vyzliekla, ona ho prosila, aby ju pustil, že nikomu nič nepovie, potom jej vyzul topánky, zobliekal rifle a pretože sa bránila, priložil jej revolver k hlave, prikázal, aby si zobliekla tričko, čo zo strachu urobila, on jej vyzliekol podprsenku, sadol si na sprchový kút, stiahol jej nohavičky a prikázal jej, aby rozťahla nohy, potom ju obchytával na prirodzení, zasúval jej prsty do prirodzenia, potom ju znovu chytil za vlasy, takto ju postavil a otočil ju chrbtom k nemu, sám sa vyzliekol, pričom sa poškodená posadila späť na záchodovú misu, on sa k nej pritisol a pokúšal sa o súlož, keď sa poškodená bránila, stiahol ju na zem na brucho, jednou rukou ju tlačil k zemi, aby sa nemohla hýbať, naľahol na ňu a vykonal súlož, potom sa obliekol a povedal poškodenej, že keď pôjde na políciu, rovnako si ju nájde a zabije ju, poškodená sa obliekla a z miesta utiekla;

2. 15. novembra 2009 v dobe okolo 02.00 hod. v Z. na ulici N., hoci pred jazdou požil alkohol, riadil osobné motorové vozidlo továrenskej značky VW Passat modrej metalickej farby, RZ: XBX XXXX a bol kontrolovaný hliadkou Polície Českej republiky, pričom dychovou skúškou bolo prístrojom Dräger zistené 1,04 promile alkoholu v dychu a opakovanou dychovou skúškou prístrojom Dräger bolo zistené 0,99 promile alkoholu v dychu, pričom následným rozborom krvi o 02.30 hod. bola zistená hladina alkoholu v krvi 1,25 g/kg;

čím spáchal

trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky a trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky, za ktorý mu bol

uložený

trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťosem mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného na výkon zvyšku uznaného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 26. februára 2020, sp. zn. 6Ntc/10/2019, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. uznal rozsudok Mestského súdu v Brne z 26. apríla 2010, sp. zn. 89T/31/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 27. júla 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Brne z 27. júla 2010, sp. zn. 8To/342/2010, (ďalej tiež „rozhodnutia štátu pôvodu“), ktorým bol W. K. uznaný vinným zo spáchania trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku, za čo bol odsúdený podľa § 241 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky na trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťosem mesiacov so zaradením pre výkon trestu do väznice s ostrahou a trest prepadnutia vecí, pričom rozsudkom Krajského súdu v Brne bolo rozhodnuté, že pri nezmenenom výroku o vine sa W. K. ukladá aj za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky, za ktorý bol uznaný vinným trestným rozkazom Mestského súdu v Brne z 24. februára 2010, sp. zn. 92T/20/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 17. marca 2010 súhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvadsaťosem mesiacov so zaradením pre výkon trestu do väznice s ostrahou a trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadenia všetkých druhov motorových vozidiel na dobu dvadsať štyri mesiacov a

trest prepadnutia vecí, pričom súčasne zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Mestského súdu v Brne z 24. februára 2010, sp. zn. 92T/20/2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom ku zmene, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Zároveň podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodol, že sa tento rozsudok vykoná na území Slovenskej republiky, odsúdeného podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Na verejnom vyhlásení rozsudku krajského súdu 26. februára 2020 odsúdený W. K. po vyhlásení rozsudku podal odvolanie z dôvodu, že predložil krajskému súdu uznesenie Okresného súdu Příbram z 19. apríla 2017, sp. zn. 4Nt/4065/2017, z ktorého vyplýva, že odsúdený splnil základnú podmienku pre možnosť preradenia do väznice s miernejším režimom, a preto Okresný súd Příbram vyslovil, že odsúdený sa preraďuje pre výkon trestu odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Mestského súdu v Brne z 19. marca 2012, sp. zn. 10T/216/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne z 26. júna 2012, sp. zn. 8To/261/2012, vo výmere sedem rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Mestského súdu v Brne z 11. októbra 2013, sp. zn. 7T/59/2013, v spojení s uznesením Mestského súdu v Brne z 3. decembra 2013, sp. zn. 4To/394/2013, a v trvaní 402 dní, ktorý mu bol uložený rozsudkom Mestského súdu v Brne z 26. apríla 2010, sp. zn. 89T/31/2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne z 27. júla 2010, sp. zn. 8To/342/2010, v spojení s uznesením Okresného súdu Brno - venkov z 3. decembra 2012, sp. zn. 12Pp/7/2011 do väznice s dozorom podľa § 56 ods. 2 písm. b) Trestného zákona Českej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) preskúmal na podklade uvedeného odvolania, ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného W. K. je dôvodné.

Z uznesenia Okresného súdu Příbram z 19. apríla 2017, sp. zn. 4Nt/4065/2017, vyplýva, že preradenie odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s miernejším režimom sa týka aj uznávaného rozsudku Mestského súdu v Brne z 26. apríla 2010, sp. zn. 89T/31/2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Brne z 27. júla 2010, sp. zn. 8To/342/2010. Najvyššiemu súdu preto neostávalo nič iné, než napadnutý rozsudok zrušiť a rozhodnúť, či sa cudzie rozhodnutie uzná a vykoná alebo nie (§ 518 ods. 4 posledná veta Trestného poriadku). Dospel pritom k záveru, že všetky zákonné podmienky pre uznanie a výkon rozhodnutia štátu pôvodu sú v posudzovanej veci splnené. Predovšetkým je splnená podmienka obojstrannej trestnosti, keďže skutky, pre ktoré bolo rozhodnutie štátu pôvodu vydané, sú trestnými činmi aj podľa slovenského právneho poriadku (§ 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z.). Konkrétne zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Z predloženého spisového materiálu ďalej vyplýva, že odsúdený W. K. je štátnym občanom Slovenskej republiky.

Z uvedeného je zjavné, že v preskúmvanej veci nie je daný žiaden dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozsudku štátu pôvodu podľa § 16 ods. 1 písm. a) až m), ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. Najvyšší súd preto po zrušení napadnutého rozsudku krajského súdu sám rozhodol o uznaní a výkone vo výroku označených rozhodnutí štátu pôvodu. Na výkon zvyšku uznaného trestu zaradil najvyšší súd (na rozdiel od krajského súdu) odvolateľa do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. V rámci uznávacieho konania sa totiž neposudzuje, či by odsúdená osoba, ak by bola trestne stíhaná podľa predpisov vykonávajúceho štátu, bola tiež uznaná za vinnú a bol by jej uložený rovnaký trest. To sa týka aj spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, pokiaľ ide o jeho vonkajšiu diferenciáciu, o ktorej v podmienkach Slovenskej republiky rozhodujú vždy súdy. Z tohto dôvodu kritériá uvedené v § 17 zákona č. 549/2011 Z. z., podľa ktorých nesmie prevzatý výrok o treste zhoršiť postavenie odsúdeného a má v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženej trestnej sankcii, je nutné vziať do úvahy aj na vonkajšiu diferenciáciu trestu uplatňovanú v Slovenskej republike (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 122/2014).

Z týchto dôvodov najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu a sám na

neverejnom zasadnutí rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, ktorý následne verejne vyhlásil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.